

Geachte Th. F. de Jong,

In antwoord op uw brief van 13 februari 2023 betreffende 'EST B.V. en publicatie DvhN 27 januari jl.' met kenmerk 11075 vindt u hieronder mijn verklaring:

Op maandag 23 januari jl. heb ik in een eenmalig telefoongesprek met een journalist van het Dagblad van het Noorden een aantal vragen beantwoord over een mij telefonisch gepresenteerde casus.

Ik heb toen kort en in algemene zin de vereisten voor strafbaarheid van het delict valsheid in geschrifte (art. 225 Sr) besproken. Daarbij heb ik de nadruk gelegd op de delictsgedraging, en de bewijsbestemming die het geschrift moet hebben. Ik heb daarbij ook vermeld dat er dan wel sprake moet zijn van opzet/oogmerk.

Ik heb daarna aangegeven dat, in hypothetische zin, als de mij voorgelegde feiten zouden kloppen, en als er sprake zou zijn van opzet, dat de casus zoals geschetst dan een goed voorbeeld zou kunnen zijn van valsheid in geschrifte, omdat dan aan de bestanddelen van de delictsommschrijving zou zijn voldaan.

Ik heb mij niet uitgelaten over de vraag of deze feiten en omstandigheden ook daadwerkelijk kloppen of bewezen zouden kunnen worden. Daarbij heb ik ook niet met zekerheid gesteld dat de betrokkenen in concreto pleger zouden zijn van dit delict.

De inhoud van het gesprek was door mij bedoeld bij wijze van uitleg en niet als oordeel, maar als juridische achtergrondinformatie ten behoeve van de journalist, derhalve vanuit strafrechtelijke kennis, en niet om uitvergroet als speerpunt van een artikel te dienen.

Zoals dat soms gaat, lijkt de krant hier een eigen, meer concrete op de partijen gerichte, draai aan te hebben gegeven.

De inhoud van de publicatie is van tevoren niet met mij besproken of ter goedkeuring voorgelegd; was dat wel het geval geweest, dan had ik daarmee niet ingestemd. Ik herken me dan ook niet in deze wijze van presentatie.

Ik hoop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

Met vriendelijke groet,

Gerard Tieks